

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/3/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813203411
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8813203411.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a členov senátu JUDr. Martina Barana a JUDr. Zlaty Simkovej v právnej veci žalobcu CD Consulting s.r.o., Nagano Office Center, K červenému dvoru 3269/25a, 130 00 Praha 3, Česká republika, IČO: 26 429 705, právne zastúpený Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej J. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. P. XX, o zaplatenie 273 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 10C 416/2013 - 83 zo dňa 10.02.2016 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. okrem výroku, ktorým súd prvého stupňa konanie o zaplatenie zmenkového úroku v časti 0,19 % denne zo sumy 273 eur od 25.11.2005 do zaplatenia zastavil.

Žalobca n e m á p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanému náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvého stupňa“) napadnutým rozsudkom konanie o zaplatenie zmenkového úroku v časti 0,19 % denne zo sumy 273 eur od 25.11.2009 do zaplatenia zastavil a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa čl. 2 ods. 1, čl. 3 ods. 1, čl. 4 ods. 4, čl. 5 ods. 1, 2, čl. 9 ods. 1-3, čl. 16, čl. 19 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady /ES/ č. 861/2007 z 11.07.2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len „nariadenie“ alebo „nariadenie č. 861/2007“), § 121, § 125 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), § 11 ods. 1, § 75 zákona č. 191/1950 Zb. zákona zmenkového a šekového, § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, 2, 4 písm. k), ods. 5, § 54 ods. 1 a 2, § 3 ods. 1, § 39 Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Uviedol, že žalobca uplatnil voči žalovanej nárok na zaplatenie zmenkovej sumy 273 eur, zmenkového úroku 0,25 % denne zo sumy 273 eur od 25.11.2009 do zaplatenia, 6%-ného ročného úroku zo sumy 273 eur od 08.02.2010 do zaplatenia, zmenkovej odmeny vo výške 1/3-tiny percenta zmenkovej sumy, teda 0,91 eura, ako aj nárok na náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú vystavila žalovaná dňa 29.04.2009 na zmenkovú sumu 273 eur, pričom sa zaviazala aj k úhrade zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne od 25.11.2009 do zaplatenia.

Súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania zistil, že dňa 29.04.2009 uzavrela žalovaná ako dlžník so spoločnosťou POHOTOVOSTĚ, s.r.o. ako veriteľom zmluvu o úvere č. XXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 200 eur, ktorý úver sa zaviazala vrátiť spolu s poplatkom vo výške 170 eur, t.j. spolu 370 eur v 10-tich mesačných splátkach po 37 eur. V ten istý deň bola dlžníkom ako

vystaviteľom vystavená a podpísaná zmenka na sumu 273 eur. Žalobou si žalobca na súde uplatnil právo na zaplatenie tejto zmenkovej sumy 273 eur. Zo skutočností známych súdu z jeho činnosti, a to z pripojeného spisu sp. zn. 9Er 669/2010 mal súd za preukázané, že žalobcom predložená zmenka zabezpečovala hlavný záväzkový vzťah, ktorým bola zmluva o úvere uzavretá medzi žalovanou ako dlžníkom a spoločnosťou POHOTOVOST', s.r.o. ako veriteľom. Zmluvu o úvere uzatvárala žalovaná ako občan - fyzická osoba na formulári veriteľa. Zmluva mala predtlačení text a do zmluvy sa dopisovali len údaje, ktoré vzhľadom na charakter nemohli byť vopred dané a to osobné údaje dlžníka, výška poskytnutého úveru, výška poplatku a spôsob splatnosti. Do zmluvy sa dopisovala len suma úveru, suma poplatku a výška splátok, ako aj počínajúci deň splatnosti, pričom v predtlačenej forme formulára bol obsiahnutý aj text, že dlžník sa zaväzuje zaplatiť veriteľovi sumu úveru zvýšenú o príslušný poplatok. Neoddeliteľnou časťou zmluvy o úvere boli všeobecné podmienky poskytnutia úveru, dohoda o vyplnení zmenky a mediačná dohoda. Taktiež sa strany dohodli na tom, že v zmysle § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka sa ich právne vzťahy budú spravovať Obchodným zákonníkom. Súd mal teda za preukázané, že zmenka, z ktorej si žalobca uplatnil zmenkové nároky, slúžila na zabezpečenie nárokov právneho predchodcu žalobcu - indosanta zmenky spoločnosti Pohotovost', s.r.o., ako veriteľa zo spotrebiteľského úveru.

Poukázal na to, že v zmysle § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zákonodarca zakázal v súvislosti s poskytovaním úveru od spotrebiteľa alebo inej osoby splniť dlh zmenkou alebo šekom. Výnimku tvorila len zabezpečovacia zmenka zo zákonnými limitmi obmedzujúcimi výšku zmenkovej sumy. Neskôr prijatým zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch s účinnosťou od 01.01.2011 bola podľa § 17 ods. 3 v spojení s § 25 ods. 5 citovaného zákona dokonca zakázaná možnosť splniť dlh alebo zabezpečiť jeho splnenie zmenkou alebo šekom. Súd zároveň poukázal na spoločné stanovisko občiansko-právneho a obchodno-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 93/2015 zo dňa 20.10.2015, podľa ktorého cit. „Ak navrhovateľ ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku doloží zmenku, platí bez ohľadu na povahu procesného nástroja, ktorý navrhovateľ použil, že:

1. pokiaľ z akýchkoľvek okolností v prejednávanej veci vyplynie konajúcemu súdu súvislosť s nekalou povahou, či neprípustnosťou uplatneného nároku, je tento ex offo povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ;
2. pokiaľ súd nevzhladne žiadnu nekalosť, či neprípustnosť predloženého návrhu, súd pristúpi k prieskumu uplatneného nároku v rozmedzí prípadne vznesených námietok zohľadňujúc ich rozsah a povahu pri rešpektovaní povinnosti posúdiť prípadnú absolútnu neplatnosť úkonov, ak to z vykonaného dokazovania vyplynie.

Ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve aplikujúcu právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená. Aj v prípade, že nie sú podané kauzálne námietky vystaviteľom zmenky (bez ohľadu na to, či je spotrebiteľom), ktorý je na strane žalovaného, je možné preskúmať a podľa okolností prípadu posúdiť nárok na uplatnený úrok zo zmenky ako nárok uplatnený v rozpore s dobrými mravmi, ak výška uplatneného nároku podľa úvahy súdu takýto excès dosahuje.“

Súd konštatoval, že aj keď dlžník - spotrebiteľ nevznesie námietky proti zmenke, resp. jej vyplneniu, príp. uplatneniu práv zo zmenky, je súd oprávnený a zároveň povinný skúmať platnosť predmetnej zmenky a dohody o jej vyplnení, aktívnu legitímáciu majiteľa zmenky na uplatnenie práv zo zmenky, oprávnenosť postupu pri vypíňaní blankozmenky, a tiež nekalú povahu zmluvných podmienok, dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve, na základe ktorej vznikol záväzok, ktorý zmenka zabezpečuje, a ktorou bolo vydanie zmenky predvídané. V prípade zistených nedostatkov je súd povinný, konštatovať rozpor práv uplatnených zo zmenky so zákonom. Takýmto postupom súdy naplňajú príkaz vyplývajúci z princípu ochrany práv spotrebiteľa. Aj pri nečinnosti spotrebiteľa má súd dbať o to, aby nevedomosť spotrebiteľa nebola na jeho úkor a vyvažovať tak práva a povinnosti oboch strán. (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci 6Cdo 1/2012).

Dohoda o vyplňovacom práve zmenky môže byť ako prejav zmluvnej autonómie zmluvných strán akceptovateľná právom, len ak je výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Aby bolo možné hovoriť o slobodnej vôli pri uzavretí tejto dohody na strane spotrebiteľa je potrebné jednak informovanie spotrebiteľa o dôsledkoch vystavenia zmenky pre spotrebiteľa a jednak to informovanie musí byť poskytnuté spotrebiteľovi vo forme, ktorej je spotrebiteľ s ohľadom na svoju rozumovú vyspelosť spôsobilý rozumieť. V opačnom prípade je možné takú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve považovať za neprijateľnú. Pre uznanie spotrebiteľa za zodpovedného za takú zmluvnú

podmienku neobstojí uplatnenie princípu „neznalosť zákona neospravedlňuje“, pretože tento princíp ustupuje princípu ochrany spotrebiteľa, ktorý má prevahu. Žalobca nielen že nepreukázal dostatočné informovanie spotrebiteľa o následkoch vystavenia zmenky, ale v žalobe túto skutočnosť ani netvrdil. O tejto podmienke pre uznanie žalovaného nároku žalobca neunesol dôkazné bremeno. Preto je podľa § 39 Občianskeho zákonníka táto dohoda neplatná, čo spôsobuje aj neplatnosť samotnej zmenky.

O trovách konania súd rozhodol podľa článku 16 Nariadenia v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p..

Proti uvedenému rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Navrhol rozsudok zmeniť a návrhu na uplatnenie pohľadávky v celom rozsahu vyhovieť a priznať mu náhradu trov konania. Ako dôvod uviedol, že dokazovanie v sporovom konaní je ovládané prejednávajúcou zásadou, čo znamená, že súd vychádza len zo skutočností tvrdených účastníkmi a vykonáva len tie dôkazy, ktoré účastníci navrhli. Súd prvého stupňa v dôvodoch rozhodnutia uvádza, že vykonal dokazovanie o. i. aj úverovou zmluvou, exekučným spisom i ďalšími listinnými dôkazmi. Žalobca a podľa dostupných informácií ani žalovaná, však dokazovanie úverovou zmluvou, exekučným spisom, či ďalšími listinnými dôkazmi nenavrhli. Žalobca predložil ako dôkaz svojich nárokov platnú zmenku, ktorou, keďže táto spĺňa všetky formálne a materiálne náležitosti predpokladané zákonom č. 191/1950 Zb., dokázal jasne, úplne a zrozumiteľne svoje právo na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva. Voči forme a obsahu zmenky zo strany žalovanej nebolo žiadnych námietok, a preto neexistovala okolnosť, ktorá by odôvodňovala vykonávanie ďalších dôkazov nevyhnutných pre rozhodnutie vo veci. V danej veci súd mohol a mal rozhodnúť o práve na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva len z predloženej zmenky. Žalovaná mohla na základe čl. 5 ods. 3, 6 Nariadenia vzniesť námietky voči zmenke. Ak tak neurobila, musia byť akékoľvek iné námietky odmietnuté, a to z dôvodu uplatnenia koncentračnej zásady konštruovanej v Nariadení. Súd samotný nie je legitimizovaný na to, aby postupom podľa § 120 ods. 1 veta prvá in fine O.s.p. vznášal námietky voči zmenke za žalovanú. Ak tak súd učinil, ide o porušenie princípu kontradiktórnosti súdneho konania a rovnosti účastníkov konania. Súd z vlastnej iniciatívy, bez návrhov žalovanej a bez legitímneho podnetu, na ťarchu žalobcu vykonal dokazovanie, ktoré údajne preukázalo charakter žalovanej ako spotrebiteľa. Žalovaná sa tejto obrany nedovoľovala, uplatnenú pohľadávku nerozporovala a svojím konaním ju prakticky uznala. Súd iniciatívne rozširoval okruh dokazovaných skutočností v tom smere, aby získal pre neho dostatočný podklad pre zamietnutie žaloby. Uvedené správanie súdu je neprijateľné v právnom štáte, predstavuje výrazný zásah do práva na spravodlivý súdny proces, ktoré je garantované čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských a základných slobôd. Prvostupňový súd navyše pri vydávaní rozhodnutia vychádzal, z podľa neho, nesporných skutočností. Súd za nesporné považoval to, že žalovaná so spoločnosťou POHOTOVOSTĚ, s.r.o. uzatvorili zmluvu o úvere, ďalej, že zmenka, ktorá je predmetom tohto konania, je zabezpečovacou zmenkou, že žalovaná uzatvorila zmluvu o úvere ako spotrebiteľ. Súdom uvádzané údajne nesporné skutočnosti neboli tvrdením ani jedného z účastníkov konania. Súd tieto údajne nesporné fakty vyabstrahoval z dokazovania, ktoré si sám navrhol. Žalovaná ani žalobca sa k týmto skutočnostiam nevyjadřili, preto neexistuje spôsob, akým by súd mohol dospieť k nespornosti týchto skutočností. Prvostupňový súd dospel k rozhodnutiu na základe aplikácie nesprávnych právnych predpisov, ako aj nesprávnej interpretácii príslušných právnych predpisov a práva Európskej únie. Zdôraznil, že predmetom konania je výlučne zmenka a nie iný záväzkový právny vzťah. Súd predovšetkým ignoroval § 17 zákona č. 191/1950 Zb., z ktorého vyplýva, že žalovaný vo všeobecnosti nie je oprávnený vznášať tzv. kauzálne námietky voči novému majiteľovi zmenky, ktoré vyplývajú z jeho vzťahov s pôvodným majiteľom zmenky. Keďže tak v sporovom konaní nemôže činiť žalovaný, tým menej tak môže činiť sám súd. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Obo/3/2008 zo dňa 22.10.2008. Je síce prípustné za určitých okolností uplatňovať tzv. kauzálne námietky voči žalovanému, avšak námietka musí byť vznesená zo strany žalovaného a predovšetkým žalovaný v tejto situácii nesie dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení. Nie je prípustné, aby túto úlohu prevzal súd a suploval aktivitu žalovanej. V danom prípade následkom bolo nesprávne rozhodnutie vo veci - súd porušil poučovaciu povinnosť súdu prekročením § 5 ods. 1 O.s.p., porušil ustanovenia o vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov, prihliadol na skutočnosti a dôkazy, na ktoré nebolo možné prihliadnuť, pretože nemali byť v sporovom konaní vedenom podľa Nariadenia vykonané bez návrhu. Poukázal v tejto súvislosti na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 22.08.2002 sp. zn. 25Cdo/1839/2000, kde pri rozhodovaní vychádzal z rovnakej právnej úpravy, aká je aplikovateľná aj v tomto konaní.

Súd prvého stupňa porušil poučovaciu povinnosť prekročením ustanovenia § 5 ods. 1 O.s.p., porušil ustanovenia o vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov ak prihliadol na skutočnosti a dôkazy, na ktoré nebolo možné prihliadnuť, pretože nemali byť v sporovom konaní vedenom podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 861/2007 vykonané bez návrhu. Vzhľadom na úplnú samostatnosť, oddelenosť, nezávislosť zmenkového záväzku nie je možné hovoriť o tom, že zmenka je zmenkou podľa zákona o spotrebných úveroch a že tomuto zákonu odporuje. Zmenka uplatnená v tomto konaní má všetky zákonom predpísané náležitosti, a teda ide o platnú zmenku. Žalobcom uplatnený nárok je tak v celom rozsahu dôvodný. Samotný zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch pripúšťal, aby na zabezpečenie nárokov zo spotrebiteľského úveru bola vystavená zmenka. Limitovaná bola len výška zabezpečenia vo vzťahu k aktuálnej výške dlhu v čase jej vyplnenia. Zmenka preto aj v prostredí spotrebiteľských úverov mohla byť používaná. Zákon súčasne nelimituje použitie len istého druhu zmieniek ani nevylučuje použitie určitých doložiek a podobne. Z uvedeného vyplýva, že prípustné sú akékoľvek zmenky, akékoľvek doložky a zároveň aj blankozmenky s úpravou vyplnenia zmenky v dohode o vyplňovacom práve. Súčasne z formulácie ustanovenia § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. a použitia spojenia „v čase vyplnenia“ ako aj zo slov „vyplnenú veriteľom“, je zrejmé, že zákonodarca pripúšťal, že zmenky budú vyplňované dodatočne po vystavení, pretože inak by použil spojenie „v čase vystavenia“, resp. by vylúčil vyplňovanie zmenky zo strany veriteľa. Z uvedeného preto vyplýva, že dohoda o vyplňovacom práve nemohla byť neplatná a nemohla byť neprijateľnou zmluvou podmienkou ani v prostredí spotrebiteľských úverov, pretože právna úprava explicitne pripúšťala používanie blankozmieniek.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadрила.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 O.s.p., vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 204 ods. 1 O.s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 1, 2 O. s. p. s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku zverejnil na úradnej tabuli súdu dňa 22.06.2016 a dospel k záveru, že žalobcom formulované odvolacie dôvody nie sú spôsobilé prívodiť zmenu alebo zrušenie napadnutého rozsudku.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd mal za to, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne. Súd prvého stupňa pre účely rozhodnutia o podanom návrhu vykonal potrebné dôkazy, z vykonaných dôkazov vyvodil správne skutkové závery a vec aj správne právne posúdil. Odvolací súd sa s rozhodnutím súdu prvého stupňa v celom rozsahu stotožňuje a na správne zdôvodnenie v celom rozsahu odkazuje.

V súvislosti s odvolacími dôvodmi dopĺňa:

Žalobca namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvého stupňa.

Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl pri aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Po oboznámení sa s obsahom spisu, s výsledkami vykonaného dokazovania, so zisteným skutkovým stavom odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci ako aj správne právne vec posúdil.

Pokiaľ žalobca namietal nesprávny postup súdu prvého stupňa spočívajúci v tom, že vychádzal aj z iných dôkazov, než ktoré v návrhu predložil žalobca, je potrebné uviesť podľa názoru odvolacieho súdu, že ak súd prvého stupňa vykonal dokazovanie posudzujúc aj základný záväzkový vzťah, ktorým sa zmenka zabezpečovala, je možné tento procesný postup považovať za postup, ktorým bolo porušené právo

účastníka na súdnu ochranu zaručené Ústavou Slovenskej republiky, v tomto zmysle námietky žalobcu odvolací súd nepovažoval za dôvodné.

Preto nie je možné stotožniť sa s argumentáciu spochybňujúcou postup súdu pri vykonávaní dôkazov. V prejednávanej spore predmetom konania je nárok vyplývajúci zo zmenky indosovanej na žalobcu sídliaceho v Českej republike, ktorý následne svoje práva vyplývajúce zo zmenky uplatňuje pred súdom Slovenskej republiky v rámci európskeho konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu upraveného Nariadením Európskeho parlamentu a Rady č. 861/2007 z 11.07.2007. Článok 4 Nariadenia upravuje zjednodušený a v zásade písomný spôsob vedenia konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu s cieľom zjednodušenia prístupu k spravodlivosti. Žalobca začne konanie vyplnením príslušného tlačiva a jeho zaslaním na súd. Pokiaľ by súd nemal na základe vyplneného tlačiva k dispozícii všetky potrebné dôkazy pre rozhodnutie vo veci, môže žalobcu vyzvať k doplneniu tlačiva a na iné úkony tiež použitím príslušného tlačiva. Znenie Čl. 4 Nariadenia môže vzbudiť dojem, že súd nemá k dispozícii iné dôkazné prostriedky ako príslušné tlačivá a v zásade nemá možnosť oboznámiť sa s inými písomnými dôkazmi, napr. so spotrebiteľskou zmluvou. Takýto výklad je ale nesprávny. Cieľom Nariadenia č. 861/2007 totiž nie je obmedziť sudcov pri zadovážení si dôkazov potrebných pre rozhodnutie vo veci, ale umožniť im využívanie technických a iných prostriedkov v záujme toho, aby dokazovanie prebehlo čo najjednoduchším a najmenej zaťažujúcim spôsobom. Z Čl. 8 a 9 uvedeného nariadenia jednoznačne vyplýva, že aj v konaniach s malou hodnotou sporu je zachovaná možnosť sudcu vykonávať potrebné dokazovanie a nariadiť ústne pojednávanie pokiaľ to považuje za potrebné. Zjednodušená forma konania podľa tohto nariadenia je preto plne zlučiteľná s judikatúrou Súdneho dvora, ktorá prikazuje sudcom ex offo prihliadať na nekalosť zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách. Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa riadi za predpokladu ak nie je ustanovené inak procesným právom členského štátu v ktorom sa konanie vedie, čo priamo vyplýva v Čl. 19 Nariadenia č. 861/2007.

Občiansky súdny poriadok ako základný procesný predpis platný na území Slovenska v ustanovení § 120 upravuje dôkaznú povinnosť. Ustanovenie § 120 ods. 1 O.s.p. umožňuje súdu výnimočne vykonať aj iné dôkazy ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. V danom prípade žalobcom predložená zmenka má svoj základ v dohode o vyplňovacom práve zmenky obsiahnutej vo všeobecných úverových podmienkach právneho predchodcu žalobcu. Za takejto situácie súd prvého stupňa musel z úradnej povinnosti skúmať, či medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným došlo k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo nie.

Pokiaľ prvostupňový súd realizoval ex offo prieskum uplatnených zmenkových nárokov aj z hľadiska samotnej kauzy, ktorá predchádzala vystaveniu zmenky, tiež nekonal v rozpore s nariadením ani v rozpore s vnútroštátnym procesným právom. Opodstatnenosť ex offo prieskumu uplatnených zmenkových nárokov vyplývajúca z povinnosti poskytnúť spotrebiteľovi ochranu bola súdom prvého stupňa presvedčivo zdôvodnená a v tomto zmysle odvolacia námietka o porušovaní rovnosti procesných strán nemôže obstať.

Čo sa týka argumentácie súdu prvého stupňa vo vzťahu k neplatnosti zmenky odvolací súd sa s argumentmi, pre ktoré mal súd zmenku za neplatnú, stotožňuje a na dôvody uvedené v rozsudku súdu prvého stupňa v celom rozsahu poukazuje.

Odvolací súd preto rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. okrem výroku, ktorým súd prvého stupňa konanie o zaplatenie zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne zo sumy 273 eur od 25.11.2005 do zaplatenia zastavil, ako vecne správny v súlade s ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Správnemu rozhodnutiu súdu prvého stupňa vo veci samej zodpovedá aj výrok o trovách konania.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko návrh na priznanie trov odvolacieho konania nebol odvolaciemu súdu predložený a žalobca, ktorý bol v odvolacom konaní neúspešný, právo na náhradu trov odvolacieho konania nemá.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.